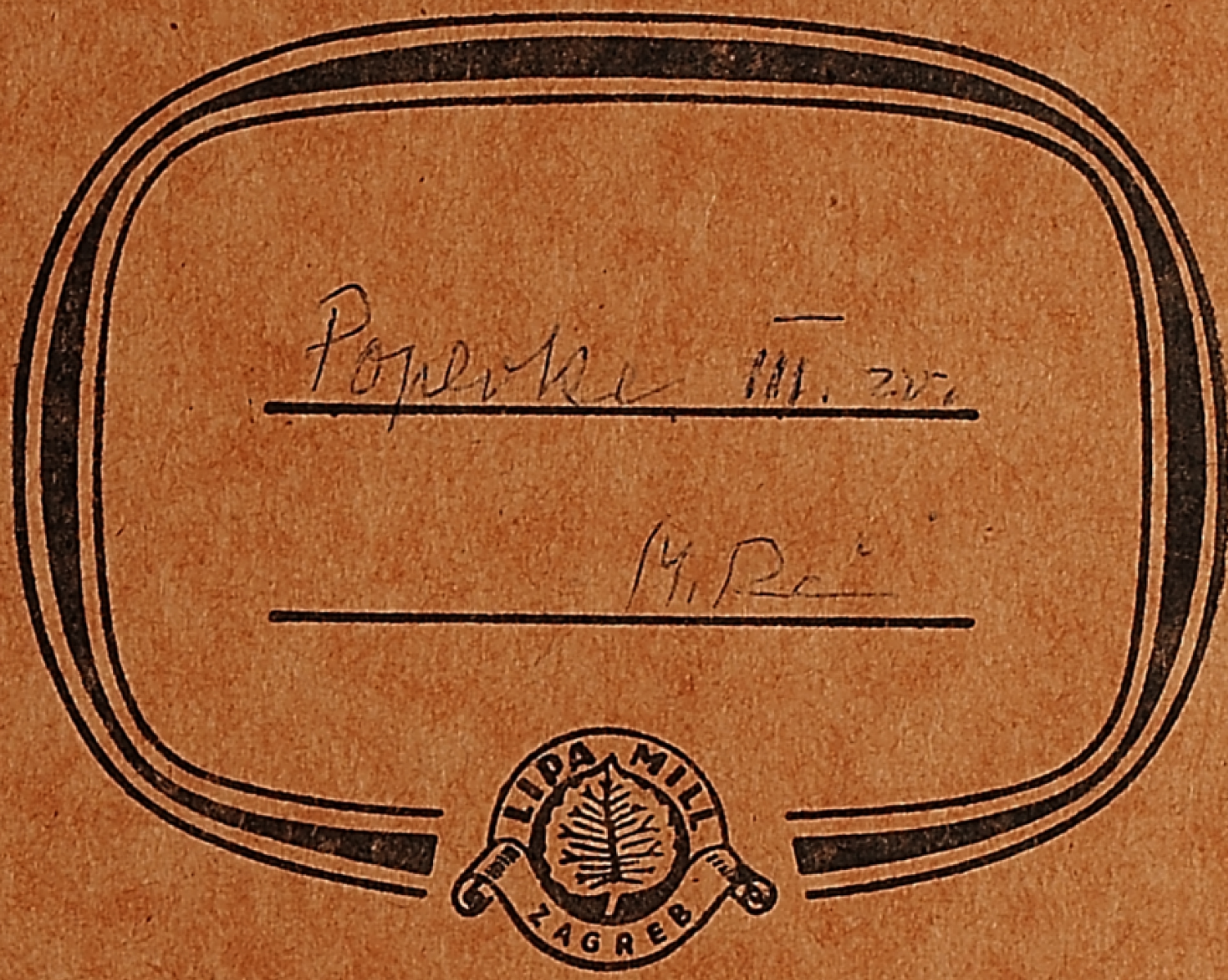

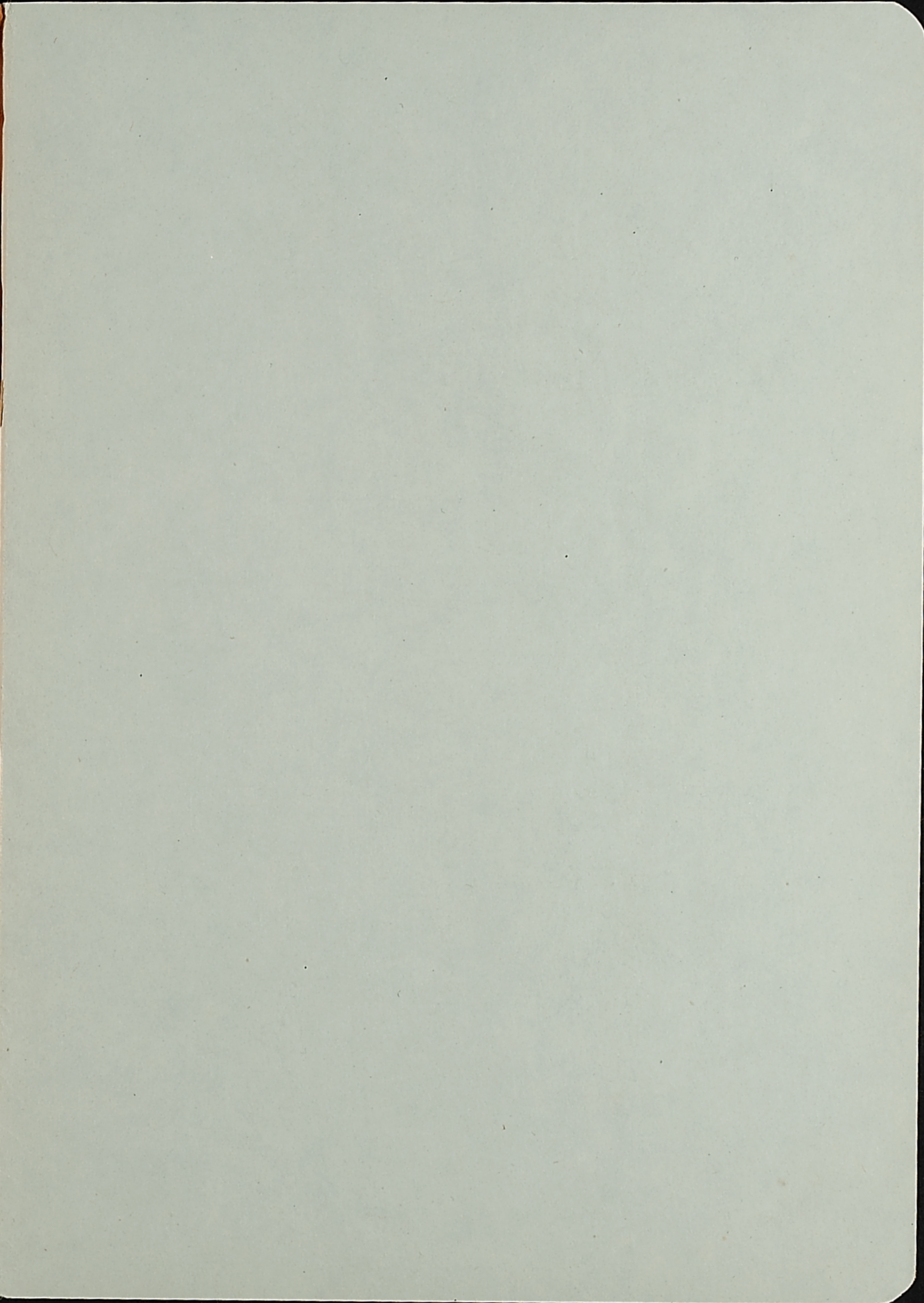
8.5

Popovke III. 2076

M. Ra

Popenke

III. zvezek

68	Taka so! (Ašič, Ljubič)	II 93	Materina slika (Terzlar)
69	Starokopitna deklica	94	Tvoji cvetovi (")
70	Uspavanka za sina	95	Domáce zdravljenje (")
71	Macka in miš (Terzlar)	96	Skupna pot (Terzlar)
72	Moja stara	97	Ljubiča (")
73	Tako se svet vrta (Ašič)	98	Oj zdaj gremo (")
74	Ribič	99	Noč
75	Hotel sem se posloviti
(Vidi: Osvajničk)	100	Voniter (Celjski kvintet)
76	Tu mi, hmeljarji, mo domo.
(Vidi: Osvajničk)	101	Od rojstva do
mrti. (" ")
77	Spomin se, mamica
(Celjski instrument kvartet)	102	Abraham (" ")
78	Celje - mesto belo (" ")	103	Šnežinke (Ateličk)
79	Datum obkrožil sem (" ")	104	Po dva in dva.
80	Ples metaljevo (Darko Ateličk)		
81	Žalovanje (" ")		
82	Me Slovenke (" ")		
83	Maičevanje (" ")		
84	Vesle Slovenke (" ")		
85	Rendez-vous (" ")		
86	Dekle moje .. (" ")		
87	Mati (" ")		
88	Dan in noč (Terzlar)		
89	Dajmo si roke (Ateličk)		
90	Povračni postan (")		
91	Praznovanje (Terzlar)		
92	I Materina slika (")		

Popovke

36. Špelca
37. Zmikanli - kozmonavti (Kozmus)
38. ~~De~~ Intepunkcija (Lorila)
39. gnezdo
40. Dobna (Rom)
41. Brez skoli
42. Dva lokvanja
43. Pomladna pesem
44. Po širokih cestah
45. Bela cesta teče...
46. Uspavanka
47. Bele rože (po poljski narodni)
48. Večna pomlad (TV, J. Kraševc)
49. Večna " , varianta
50. Ko bi mogel (Rom)
51. Skupno življenje (Terplav)
52. Dhect
53. Kmalu bom mamica
54. Študentovska popevica
55. Pariz (za ženski glas)
56. " (" moški ")
57. Pogovor s psom (za Pavlilo?)
58. Burja (Kozmus)
59. Slovenija (Hovi Kurman)
60. Savinjsčani v Ptaju (varianta)
61. Vse se spremeni
62. Detelja (Terplav)
63. Reoma "
64. Sonce v hiši "
65. Maj
66. Moderni zakon (Terplav)
67. Mojca
- 68
- 69
- 70

- 73 Take so! (glej II. zv. št. 58!)
- 74 Starokopitna deklica
- 75 Stari in mladi
- 76 Mspavanka za sina
- 77 Mačka in miš
- 78 Moja stara
- 79 Tako se svet vrta (Zinčevje - čarodej)
- 80 Ribič (potka)
- 81 Hotel sem se posloviti
- 82 Tu mi, kmečarji, smo doma
- 83 Spomin se, mamice
- 84 Celje - mesto belo
- 85 Datum obkrožil sem
- 86 Ples metuljev
- 87 Zalovanje
- 88 Re Slovenke (I.)
- 89 Marševanje
- 90 Vesele Slovenke (II.)
- 91 Rendez - vous
- 92 Dêkle moje, zdaj pa vem...
- 93 Mati
- 94 Dan in noč
- 95 Dajmo si roke
- 96 Povčeni postan
- 97 Prarnoveje
- 98 Materina slika (I. zv.)
- 99 " " (II.)
- 100 ~~Materina slika (I.)~~
- 100 1000 cvetovi
- 101 Domače zdravjenje
- 102 Skupna pot
- 103 Lojtrica
- 104 O, zdaj gremo
- 105 Noč
- 106 Ficfinič
- 107 Vniter
- 108 Od rojstva do smrti
- 109 Abraham
- 110 Snežinke
- 111 Po dva in dve

~~73~~ Take so!

Da moža ne bo dobila,
marsik'tera se boji,
v zakon s prvim bi planila,
ki sladko ji govori.

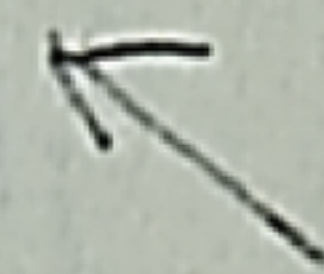
To bi rada doživela,
da bi rekli ji gospa,
vse bi vdano potrpela,
le da imela bi moža.

Maj jo zmerja, maj jo tepe,
maj bo vsak dan nakresan,
maj bo žane ali Pepe,
stregla bi mu noč in dan.

A dobe se tudi take,
da jim vsak ne živee sre,
rade prince bi, junake,
ki le v pravljicah žive.

Nekaterim pa možiček
za poroko važen ni,
le da žvenketa možjček,
lepotičico dobi!

1. Take so, a kaj se hoče,
brez šenice je hudo
in ko mož postane oče,
ma pri svetu je lepa'!

76
74 Starokopitna deklica

aric

Oj, punčka, rares
si prav imenitna,
le malo preveč
si starokopitna.

Le bodi naprej
še starokopitna,
na modo ne glej,
ni nič imenitna!

Če cele tri dni,
odkar se poznavo,
se nič ne zgodi,
ljubezen ni prava.

Obrni solze,
zdaj vate verjamen,
ti moje dekle,
za ženko te vramen.

Kar zdajle takoj
ljubiti se dajva
in nič med seboj
preveč ne kramljajva!

Glej, luna z neba
veselo mežike,
{ ljubezen velja
{ na konec in pika!

Oj, punčka, saj veš,
zdaj taka je moda,
da prides in greš,
ker časa je škoda.

(saj parček midve
sra res kot
se žika!)

Ti jočes, ojoj,
preveč sem se žalil!
Zdaj res sem ves tvoj,
ne bom te več žalil!

75 Stari in mladi

Dedek pred hišo pipo kadu,
 gleda, kako se življenje vrti,
 v glavo mu tole ne gre,
 kako je na svetu narobe vse.

Kje je veselje, kot prej je bilo,
 sedaj pa nič več ni tako.
 jekata na, jekata na,
 zdaj pa nič več ni tako!

Ptiček drobnj na veji tako mu rapoje:
 „Dokler je mlad, vsak veselje ima svoje;
 vsa ta naša dekleta pošlj' in fantiče,
 njim je pa danes na svetu lepo!“

70 70 Mspavanka za sine

Aja tuta, sinke moj,
očka čuva nad teboj,
brunda ti in poje
plumico po voje.

Ko boš velike in močan,
posloviš se neki dan,
starše nas pozdraviš,
se na pot odpraviš.

Kaj te čaka, se ne ve,
a pripravil se na vse:
na življenja poti
srečaš se s faloti!

Či boš vedno poštenjak,
porekó, da si bedak,
naj te to ne zmoti
na življenja poti!

Či boš delaven gasar,
se bo smejal postopar,
naj te to ne zmoti,
da bi krenil s poti!

1. Čě boš dobre očka, mož,
da ni šlevo, slisal boš, -
naj te to ne moti
na žubjenja poti!

Čě boš domovini zvest,
boš sovazno čutil pest,
naj te to ne plaši!
stoj na strazi naš!

Aja tuta, sinko moj,
očka čuva nad teboj,
brunda ti in pōzi
pernico po voje

27.3.73

za Herija Kuramo

Stara mačka ti prodalaka
tam pri mišji luknji čaka,
miš pa senca mačjo vidi,
mislisi: „Le noter pridi!“

Mačko taca že šegice,
sama sebi zašepice:
„Miši to samo za škodo,
v vsako rinejo posodo,

jač imela bom raslupo,
če uničim mišjo kužo!“

Miška z dolgim repom miša:
„Kuga tebe malo briga,
le po memi te skomine
saj poznam te, mačja strina!“

Bož mrazj izgine v luknjo
in odnese celo sukunjo.
Stara mačka ti prodalaka
zdaj pri drugi luknji čaka ...

72 ~~78~~ Moja stare

80

anič

Teje je ū mnogo let,
kar bila' je cvet deklet,
vitka, očarljiva,
vroča, zapeljiva.

Ženka je postala mi,
mlada leta dala mi.
Zdaj je stare mati,
ni je več spoznati!

Prav rajetna je čez pas,
zgubana in sivih las,
sitna, godunjava,
huda, svojeglava.

Kadar pa od doma gre,
v hiši je narobe vse,
dolgeas in pušto' je
brez "ta stare" moje! ...

—

81

13 ~~14~~ Tako se svet vrta
(Življenje - čarodej)
(Valček)

asie

N

Gledala sva si v oči v tistih majskih dneh
zvezdnatih nočeh, ko ves v žubezni svet delati.

A minul je mesec maj, kakor mine vse;
že klas zori, se žetev začne, zlatita pod se in gaj.

In čez leto dni midva sva zakonski par.
Ljubka drobna stvar v beli ribki se smehja..

Zvezdic nama treba ni, ki z neba blivče:
lepše od zvezd nebeskih še so naša sinka oči!

Refren: Tako se svet vrta, da konca nikoli mu ni:
zvezda se utone, a nova zažari.

Življenje - čarodej brez kraja je in mej!
Pesnico zapojmo, zaviskajmo juhej!

Trnek vrže ribič mlad,
ribič ujel bi rad,
ali srece ni,
nobene ne ulovi.

Pa postane mu dolgčas,
s prarno torbo pride v vas,
v senci lipovih dreves
vesel se vodi ples.

Debelice so prelepe,
pa peti' ga zasrbe,
kaj bi čakal še,
s pravo plesat gre.

Polko murikant igra,
fanta se dekle smehlja
in tako se sam ne ve,
kdaj vname se sreci ...

Refren: Ni ribice ujel, je prarno torbo imel,
a v mrežo ribiča ujame debelica.

Ko se končal je ples, je vedel, da zares
za vedno je ujet na ljubezni sladki med!..

~~78~~ ~~87~~ Hôtel sem se posloiti

Hôtel sem se posloiti
od doline Gubčene,
mislil sem na tuje iti
vsaj za leto ali dve.

Sem prijatelje povabil
na kozarček rujnega,
nisem Gubčice pozabil,
ki jôkalo bo domá.

Tja k Savinji sem odšel sem,
v gozd, na gric in na polje,
s solznimi očmi objel sem
domačije bele ore.

Hôtel iti sem na tuje,
pa mi je postalo žal.
Sreča le doma krajuje,
kaj bi jo drugje iskal!
(~~pa sem kar doma ostal!~~)

—

76 82 Tu mi, kmečarji, smo doma ...

Poznam prelepo dekleco,
ob reki se spreha je,
veselo spremnja jo oko
od kraja pa do kraja.

Po modrem nebu jata ptic
nad njo se spreletave,
a klas rumen kroq njenih lic
se v vetru poi graze.

Po beli cesti prihiti
tja v naše mlado mesto,
zlató rečno jo krasi
kot ljubljeno nevesto.

Ta deklece, čarobne ose,
Savinjske je doline!
Tu mi kmečarji smo doma,
veselo smo družine!

20.9.79 —

1783 Spomni se, mamica ...

Danes svoj rojstni dan,
mamica žuba, inčaš,
pravnik je to svečan
tvoj, in zato tudi naš.
K tebi prišli smo, glaj,
vorit iz vsega sveta
mnogo se let, brez meje,
da bi srečne bila!

Kadar smo daleč kje,
vemo, ti misliš na nas,
tiho nam to pove
našega sveta glas.
Zate v njem, mamica,
rože najlepše cveto,
ko si same doma,
naj ti ne bo (pre) hudo!

Vrnemo k tebi se,
k tebi drže vse poti,
cvet v tvojem oknu se
daleč na pot (nam) blešči.

Spomni se, mamica,
kmalu spet pravnik bo tvoj,
spet bomo vsi doma,
lepó nam bo kot nočoj!

~~84~~ 78 Čelje - mesto belo ..

Čelje - mesto belo,
 da mu para ni,
 zdravo in veselo,
 v Čelju se lepo živi!
 Grad na sivi skali
 gleda dol na nas,
 v Savinji se zreali
 pomlajeni mu obraz.

Tam na promenadi
 dosti je klovi,
 tam se ponavadi
 kakšen parček mlad dobi.
 Če morde ni parček,
 je pa pensionist,
 devec ali starček,
 išče, kje bi zrak bil
 čist!

Zrak pa tak,
 zrak pa tak,
 da junaka vrže vznak!
 Zrak pa tak,
 vak pa tak,
 kihaj, kihaj, siromak!
 (da nas kemalu vzame vrag!)

Čelje - mesto belo -
 se ra nos drži
 (v plinik se duši),
 nos mu pa veselo
 iz smeti (na dan) stoji!
 Či, meškani vli,
 metle vsi v roke
 in, da bi ne pomoli:
 plinske maske ne
 glave!

3.2.75

1985 Datum obkrožil sem

Mamica ljubljena,
na koledarček pošlj,
datum obkrožil sem,
mislil sem te vnaprej,
znamenje mi pove:
danes tvoj rojstni dan je,
če bi pozabil nauj,
bi me bolelo src.

Pravnik naj mama bo,
tudi če zdoma hitim,
ali uroj ~~tepo~~ ~~sveto~~
sveto ti varčim,
mama, za rojstni dan
šopek roz rdečih dobis!
Saj sem ti srčno vdan,
ali, ves, z mano je kriv!

Sama doma si, kem,
tihu si brues solze,
jaz pa te videm in srčen,
(pre)malo mislim na te.
Danes večer tvoj si
pa bo steboj priverel,
lep bo ostal spomin,
srce obema bo Joel.

3.2.75

80
870 Ples metuljev

Ko se sonce prebudi,
rosa v žarkih zablesti,
cvetne čašice odpre,
ples metuljev se začne.
Dva citrončka, en belin,
se pavlinček - potepin,
vsi metulji pisani,
prav lepo porisani.

Vseposod po dva in dve,
vetrič jim za ples igra,
žarki jih obkrožajo,
tanko krilca božajo.
Mladi fantje, deklece
v ples pomladni zavrté,
lica jim záre ko cvet,
usta sladke so ko med.

31. 3. 75

87 Žalovanje

Ko pomladni vetrovi piha,
nahlo boja mi obraz,
žalosti mi ne odpihava
ta pomladni lep čas.

Ko poletno sonce greje,
da me požu vse zori,
srca meni ne ovrže
te poletne vroče dni.

Ko jesen darov nasuje,
da se bati mi gladi,
bolečine u prošlu kljuje,
maja več ne bo domu
(nje nič več ne bo domu).

Ko pozimi meg zapade,
vane zbivajo se utopi,
vane težja se prikrade,
da za njim bi legla u grob
(da za njo bi lepel u grob)...

4.4.75

82

88 Me Slovenke (I.)

Me smo Slovenke prave,
 verele smo narave,
 ta stare in ta mlade
 imamo fante rade.
 Nastavljamo jim ranke,
 dokler se ne ulove,
 če skačejo čez planke,
 jih z vajarjem dobe!

Me smo Slovenke umne,
 navihane, požumne,
 smo šolane za službo,
 uglasjene za družbo,
 ljubice, skrbne mame,
 postene smo žene,
 doma se zmeraj same,
 na sejah so možje. (v gostilnah)

Verele smo Slovenke,
 žene in mladenke,
 Marjance, Mojce, Metke
 zletele smo iz kletke.
 Zdaj skupaj bi zapeli,
 kar polni nam všeč:
 da srečno bi živeli
 na svetu vsi ljudje!

4.4.75

1875

Maševanje

Ena dečka,
 vsa se mlečna,
 mi moza zmésala je,
 z njim plesala,
 se smejala,
 mu jodó lajala je!

Ja pa, reva,
 sem sedela
 dneve in noči doma,
 sem javala,
 se čakala
 in jokala, kar se da.

Sam sklenila,
 da prosila
 za hibernu je ne bom!
 Drugeje ni bom
 dobila,
 z njim zabavala se bom!

Če se vrne,
 spreobrne
 moj prežubi, draži mož,
 bom verda
 se objela,
 ljubika pa odvrpla o ho!

4.4.75

84
92 Vesele Slovenke (II.)

D. Stelich

Vesele smo Slovenke,
dehata in žene,
me večne smo mladenke,
nam živo je srcé!

Vesele smo Slovenke,
pri nas je kratak čas,
če kdaj so ure greнке,
obrnemo na špas!

Slovenke smo vesele,
kuberu nam je všeč,
device rajavele
naj sédejo za peč!

A prava ni Slovenka,
če kisló se drži,
četudi' polna evenka,
je punca ra v meti! / mozička ne dobi!

Marijance, Mojca, Metka,
tako' nam je ime!
Od ~~Brez~~ konce do račeta
Slovenke naj žive!

22.4.75

85 ~~91~~ Rendez-vous
/ za tri pecke /

Vse tri: Lepi Janer me povabil
danes je na randevu,
če pa priti bo pozabil,
jutri zjutraj spet bom tu!

Prva: Lepi Janer je povabil
mene, ne pa vajnu dveh!
Priti se ne bo pozabil,
tukaj točno bo ob treh!

Druga: Lepi Janer bo pohujšil,
če razgleda vajnu dve,
vajnu je za nos potegnil,
meni le je dal vse!

Tretja: Lepi Janer ni osliček,
da bi čakal vajnu tu,
on bo moj, le moj možiček,
ve kar pojdite domu!

Vse tri: Pridi vendar, Gubi Janer,
kod pa hodis, da te ni
Janer, če ne prides danes,
jutri boš imel vse tri!
(Ne odlašaj, pridi danes,
mate naše ~~na~~ vse tri!)
čakamo

12.9.75

86
92 Dêkle moje, zdaj pa vem...

Dêkle moje, zdaj pa vem,
zakaj si me pustila,
lepšega in boljšega
si ljubega dobila.

Moje roke so preveč
umazane, rjarane
in oči ti niso nič
globoko zakopane.

Boj upajc ti gospod,
ki lep je kakor slika,
pa četudi je falot,
a sladko² se¹ dobrika.

Pojdi, drage dekle, se,
saj same si izbrala,
radujikint se vidiva,
a v svetu boš ostala.

(za vedno na končalo.)

12.9.75

87
93 Mati 95

Čuderna beseda - mati!

Razložiti se ne da,
zna jo le razšepetati
glas otroškega ves.

Mati ta šepet raslini
čez morja, drevle vse,
veter nosi jo najtišji,
njeno roko se odpre.

Vase sprejme vse otroke,
razkropljene bove kod,
dobrotljive njene roke
karijo domov jim pot.

Mizo hrastova pojme,
vsem potehi rejo, slad,
in namreh v očeh pojme
ji žuberem tisočkrat.

14.9.75

88
94

Dan in noč

Rano sonce ne vse konce
 zlate žarke razprši,
 fant zbudi se, nasmeji se,
 hajd' tej, na delo se mudi!

Že po cesti proti mestu
 avtobus glamo' drdne,
 tam fabrike je velike,
 ki poitke ne porne.

Ko stemni se, zvečer se,
 mir zavlada vseporod,
 zemlja tiha trudna diha,
 fantič se poda na pot.

Čez brvico, skorj pšenico
 bela, mehke gre stera,
 mesce sije, srce bije —
 dober večer, deklica!...

—
 23. 9. 75

⁸⁹
95 Dajmo si roké

—
Števerjani, dragi znanci
in prijatelji,
spet smo Štajerci in Kranjci
v poste vam prišli.
Lonce zlato v Brda vaše
je karalo pot,
okraj meje, tokraj meje —
greje naj porod!

Števerjani, ljubi bratje,
dajmo si roké!
Vsakdo srečen in bogat je,
kdor za brata vé.
Pesem vaše, pesem naše
ne porne meje,
kjer iz srca se oglasa,
tam je mir doma!

—
26. 10. 75

40
96 Poročeni prostam

Zlat obroček si želela,
kupil sem obročke dva;
tu stojis, nevesta bela,
preden bova rekla "da"!

Na ročici troji mali
bo obroček zablestel,
srečen bo obraz troji radi,
ko ternó te bom objel.

Tudi moja krepka roka
bo nosila tak obroč,
ko minila bo poroka,
čudežno imel bo moč.

Verjal bo za vse življenje
nana dušo in telo,
naj bo sreče, naj topljenje -
skupaj nana bo lepó.

Dec. 1975

91
97 Praznovanje

Mašle podkev sem na travi,
rdičo mašnico v pečavi,
štiriklistno deteljevo
sem utrgala z leveco.

Pečala sem dimnikarja,
to pomeni kup denarja!
Brž za gumb sem se prijela -
kmalu ternu bom zadela!

Vse pomeni, da bo sreča:
podkev, mašnica rdica,
detelja po dimnikarček -
novcev bo za cel peharček!

Končaj sem domov pritekla,
mama je v solzah mi rekla:
" ^{novce} ~~farose~~ vse so zprizle miši,
kar jih je bilo pri hiši!" ...

Dec. 1975

92

98

Materina slika I

Ko je mati se zvela,
 nisem je ljubiti znal,
 zdaj, ko se slovo je vrela,
 ranjo bi zveganje dal.

Mjena slika tam na steni
 moji duši govori
 o dobroti srca mjeni,
 ki ji sije iz oči.

Vsak dan bom podobo njeno
 z rožicami okrasil
 za ljuberen dragoceno,
 ki je vreden nisem bil.

Ko bo rojstni dan imela,
 lučko drobno bom prizjal,
 iz srca mi bo svela
 kot kвалitnosti podras.

6.12.75

93² 101
~~99~~ Materina slika II

Gledam, mati, tvojo sliko,
 živa ostajaš pred menoj.

Dni življenja bi veliko (Danes rad stvar veliko
 dal, da bil bi spet s teboj. bi pomeinl se s teboj.)

Ustni tvojih govornice
 tolažila bi srce,
 tvoja roka - drobna ptica -
 bi hladila mi srce.

Za govinle so tenčice
 kakor sence tvoj obraz,
 zar oči, cvetoče lice
 s sabo je odnesel čas.

Album slike razne vrsti,
 a najboljša zame je
 slika na poslednji strani -
 neporabne matere.

5.12.75

100 Materine slika III

Gledam, mati, tvojo sliko,
 živa vstajam pred menoj.
 Pretopela si veliko,
 v prahu nasle si pokoj.

Tvoj obraz - nekoc' evetica -
 in oči - žubermi žar,
 bolečina tvoja lica,
 a lasje - lepote čar.

94
~~102~~ Tvoji svetovi

Kam naj postavim to svetle rdeče,
 ki ti prinesel mi je v slovo ?
~~Das~~ Da ne pozabim najine sreče,
 ki je nazaj več nikdar ne bo!

V temnem kotičku bi ovenelo,
 veter na oknu se osušil,
 če se postavim tje pod razpelo,
 plamen od sveče se radušil.

Na sveče svoje bom položila
 tvoje svetove, tam naj dehté,
 moja guberen jila bo pojila,
 kakor spomin naj večno živé!

Januar 1976

15
~~101~~

Domáce zdravčenie

Revma Lojete zdeluje,
 neverž noč in dan zdičuje,
 Lenčka pa zdičuje z njim:
 "Toj, na svetu jaz topim!"

Apoteka ne pomaga,
 zdravilišča so predraga,
 pa račnete kar doma
 zdraviti drug drugega.

Lenčka Lojete masira,
 da ~~potence~~ ^{korajžno} je masira,
 njeno bolno pa všeč
 Lojze dobro zdravit' vé.

Zdaj oha sta korenjaka!
 Lenčka pa težko je čaka,
 da jo Lojze poroči,
 saj se je hudo mudi...

14.2.76

96 105
~~102~~ Skupna pot

Na skupno pot sta rđaj stopila,
 saj ljubiva se iz ves,
 usoda naju je združila,
 zakonski par postale sta.

Drug drugemu sta izročena,
 jaz tvoje sem, a moj si ti,
 (jaz tvoj sem, ti pa moja si),
 ti dober & mož, jaz vesta žena -
 (jaz dober mož, ti vesta žena -)
 kako lepo se to glasi!

Z neba ne pade več sama,
 trudila bova se za njo!
 Či dobre volje pojde z nama,
 se breme skupno bo sladko.

A kadar v ribko kaj dobiva,
 sijalo sonce bo vse dni,
 drugačene več ne želiva,
 naj hišo smeh in jok vedri!

14.1.76

97 106
~~103~~ Lojtrica

B. Teržlav

Lojtrico pristavil je
Janez izpod klančka,
v kamrico pokukal je,
če je Frančka spančka.

Frančka ni še spančkala,
laske je česala,
je na uro gledala,
Janeza čakala.

Okence odprla je,
ven se naslonila,
Janeza razledala,
noter se spustila.

Lučka je ugasnila,
lunca je sijala,
Frančka je po Janeza
v greh zapeljevala.

To bila je lepa noč,
a pisla je ranja...
"Frančka, zdij pa mojemu proč,"
Janez se 'zgovarja.

Tam pod oknom lojtrico
je spodmaknil Mace,
Janez pa telebnil je
med gosi in race!

—
Marec 1976

Oj zdaj gremo ...

Fantje smo od nog do glave,
vsak od nas je lep rekrot,
mere smo in teže prave,
vsejte nam "netan put"!

V vojsko gremo vsi studirat
puske, tanke, mitraljez,
eksercirat in marširat,
če bo treba kdaj zares.

Zdravi bodite, adijo
stavni in domače vas,
parite na domačijo,
nam pošljite kakšen glas!

Se zakaj bi se jokale
mamice, ljubice za slovo?
Rajni bi se namenjale,
pri vojakih je lepo!

Deklice, ne pozabite,
kaj ste obžubile nam,
zveste taceo ostanite,
mi po zvesti bomo vrnjeni!

Ko ne stvari bomo stali,
dolge bodo urine,
pa se bomo sprasevali,
če ne nas kaj mislite!

✶

Marce 1976

(dala Slavku Štajnerju - besedilo
8. 1. 90) ^{sem spremeniła}90
105 Noč Vasovanja

Sonce je raslo za goro,
noč obšla je zemljo,
mnogokaj se še pred čuro ✓
v noči tej zgodilo bo.

Marek sel lovit bo miši,
vitorepka kave kvasit, ✓
tat se plažil bo po hiši,
a lisjak ušel se v past.

Ti pa, Gubček, boš pri meni
prav gotovo ~~preučil~~, vasoval,
o Guberni boš iskreni
~~brez besed mi govoril.~~ na uho mi šepetal.

Lunco bo na straži stala,
~~utrček bo šepetal,~~ skozi okno gledala,
~~zverda najino sijala,~~ ko se bove gibkovala,
~~ko močij boš vasoval.~~ pa nikjer povedala...

(~~ko pri meni boš raspal~~)

april 1976

pretipkano!

Poletje

Ptiki so prepevali,
sonce je svelo,
med polja sonca
zito je zavelo.

Deklica sprehajala
se je med pšenico,
v zita je razgledala
drobno prepelico.

~~Pa prišel~~ Mimo sel je
lovec mlad,
strel namenil v ptico,
~~a zadal je deklico v~~
~~a v srec je deklica~~
~~ranil, ne pa ptico.~~
~~zganil prepelico. V~~

a v srec je deklico
ranil, ne pa ptico.
zganil

Ptiko predikalo,
samčka je čakala klisala,
deklca poslušala,
tihu je obstala.

106

Ficfiric

Fant

Polje

pretipkano!

Ptički so prepevali,

~~sonce je sijalo, sonce je gvelo
podko polje cvetnega
senca je metalo.~~

sredi sonca polje
rito ~~sonce~~ je
zvelo.

1 Deklica sprehajala

2 se je ~~po~~ ^{med vrenico} ~~sterien~~

~~a ljubavi sanjala~~

~~in o njej mladino~~

Pa prišel je fantič lep

~~mlad,~~
deklca je ~~prezel~~ ^{zmešal}

rekel je: "Tvam te rad!"

~~je v njej zadobil~~

Pa prišel je Ficfiric,

ptičke je prepodil,

meni nič in tebi nič
cvetje vse pohodil.

Skozi srce deklci

kopje je izstrelil,

kdo pa vsem ramo bo

hudo zdaj ravelil?

3 ~~med peti je~~

~~petjadi rasilata~~

~~in med ritom~~

~~je dobro prepelica~~

~~Pa Deklica v gledal je~~

~~fantice~~

~~Pa Mimo pride~~

~~fantice mlad,~~

Pa prišel je

lovec fantice mlad,

~~je v srce vseh zadobil je,~~

15.4.1976

a zadobil je deklca

~~in~~ ~~zprezil~~
prepelico.

~~spodu meje je ^{strel} nameril v~~

~~a zadobil je deklca~~ ptico,

~~100~~
107 Kvintet

Fant vesel od doma je,
vabi jo za ceste vse,
kamorkoli pot drži,
duša mlada si želi.

Z doma vodi gladka pot,
polna sonca vseporod,
velik je in lep ta svet,
v pesem pajčolan odet.

A vrtljivo je tuji raj!
Sreče krepki naraj.
Kje si, drago rodno vas,
kje besed domačih glas?

Fant še spet domov hiti,
tu prijatelji so vsi,
tu domače je polje,
tu njegovo je srečje!

20.4.1976

112
~~108~~ Od rojstva do smrti

celjski
kvintet

~
Solsko klop, ostani zdrava!
Zdaj inženje se račne,
učnosti polna glava
vsake vrata ti odpre!

~
Ko ravilas h' rokave
za vsakdanj' kruhek moj,
še pivovari si rabave,
plesat pojdi kdaj z menoj!

~
Za družino poskrbela
bove skupaj, jaz in ti,
domček bove svoj imela,
otročičke drobne tri.

~
Starost skupaj dočakala
bove, z gubane v obraz,
vnučke svoje pestovala
z bove srečno, ti in jaz.

~
Ko bo meda prarna časa,
vino dal bo vnoograd;
sad bo got jesen prinasa,
le za mlade je pomlad!

~
Kratke je inženje doba,
a četudi čas beriš,
dolga je še pot do joba,
mnogo bo še prežilo dni! (za slovo se ne
mudi!)

Mobene prat'ke ne poznam,
 da bi' notri' bil svet' Abraham,
 to čuden je svetnik raves,
 ko da bi malo bil čez les'!

Že plesasto glav' ime,
 pa še sreči miru ne da,
 za vsako punco se ozve,
 mladost se drupe zdaj račne!

Ne vider tuden korenjak,
 diši mu vince in tobak,
 a veroma lere mu v kosti,
 treburček pa čez pas visi!

Doma je siten ko hundir,
 a v družbi velik kavaler!
 Po cesti stopar ko pušcar,
 pri ženi pa je ves ~~raspar~~ skesan.

Šin pred maturo mu stoji,
 a kerke se mu omoti,
 bo stari' ata že postal,
 bo vnučke svoje pestoval!

Le ne obupaj, Abraham!
 Tolaži se, da nisi sam!
 Za tabo jih še mnogo je,
 ki starost v glavo jim ne gre!
 jim v račnem

~~403~~

110 Mezinke (za čebančiči)
november '89)

Drobne mezinke -
deklece bele
so iz oblakov
k nam prihitele.

Zemlja so trudno
s plašcem pokrile,
svoje nožice
vanj so zavile.

V noči srebrni
so poivale,
z lunico blede
so pokrivaljale.

Zjutraj so žarki
jih prebudili,
licea nerna
jim požubili.

Drobne mezinke -
deklece rdele
v soncu so rlatem
se lesketale.

Žarki pa topli
niso jih greli,
le so muženje
kratko jim vzeli.

26.4.76

104 Po dve in dve
(Letni cãri)

Po dve in dve
prepevata, bejuncãkata
se ptiãka v jãnu ~~zibãjãta~~
~~spomladi in poleti~~, spomladi, oj, spomladi.

Po dve in dve
se gledata
cvetove in objemata
~~spomladi in poleti~~, oj, polet.

Po dve in dve
ražubãjence
se v rakon kade ~~jenãjãta~~ ^{vrãmetã}
jeseni, ~~in pozimi~~ oj, jeseni!

Po dve in dve
se sreãjata
pri peãi starãke ~~dreããjãta~~
~~jeseni in pozimi~~, oj, pozimi!

april 76

Na gori

NA GORE

1.
 Tja, kjer sončece
 zjutraj si je prav toplo,
 tja, kjer rožice
 po skalovju cvetejo,
 tja, kjer ptičice
 dobro jutro voščijo -
 tja na vrh gore
 moje si želi srce!

1 Tam kjer sončece ~~pa~~
 2 ~~posije~~ zjutraj prav toplo
 3 tam kjer rožice
 4 po skalovju cvetejo
 tam kjer ptičice
 mi dobro jutro voščijo
 tam gor vrh gore
 tam se razvedri srce.

-U-U- 1
 (U)-U-U-U- 2
 [X]-U-U- 1
 -U-U-U-

2.

Tam na vrh gore
 so tri mlade lipice,
 v senci pa sedé
~~trije~~ ^{same} ~~prelepe~~ deklíce.

Tam gor vrh gore
 vesela družba zbrana je
 fant ima deklo
 in jo stiska na srce
 deklo se smeji
 ker fant ji nežno govori
 srečna sta oba
 ljubita se vrh gora.

Fantje pridejo,
 zraven se postavijo,
~~se~~ ^{napojijo} na glas,
 delajo jim kratek čas!

/Darko Atelšek/

— Darko Atelšek

(naša pesec)

+ 1 za Steverjau da
 novega leta

Lojtrica

1

Lojtrico pristavil je
Janer izpod klančka,
v kamrico popledal je,
če ne Frančka spančka.

Frančka ni se spančkala,
laske je česala,
je na nro gledala,
Janera čakala.

To je bil en lep večer,
ni, da bi govoril! ...
Pa prišel je vmes hudist,
godobjo storil.

Lojtrico spodmaknil je
~~Nace Gubosummi,~~

tisti dolgi Nace,

Janer pa telebnil je

med josi in Nace .. (na vse štiri tace)

Dajmo si roke ...

2

1

Steuerjani, dragi znanci
in prijatelji,
spet smo Stajerei in Kranjci
v goste vam prišli.

V Brdo vasca sonce zlato
je kazalo pot,
onkraj meje, tokraj meje —
sije naj povsod!

2

Steuerjani, ljubi bratje,
dajmo si roke!

Vsakdo srečen in bogat je,
kdor za brata ve.

Pesem vase, pesem naše
ne porne meje,
kjer iz srca se oglasa,
tam je mir doma!

1712

2., 26. 10. 75

Večerni mrak je pal ..

Večerni mrak je pal,
 slovo sem delu dal,
 da pohitim pred tvoj obraz.
 Tako bi rad nočoj,
 kot vsak večer, s teboj
 odšel iz mesta v tiho vas.

Samotna pot skozi gozd
 in čez potoček most
 popelje naju s hrupnih cest.
 Nad nama svod temen,
 pred nama svet prostiran,
 vse naokrog noči šelest.

Tam v polju tvoj korak
 bo kakor spev lahak
 in moj se z njim toplotno bo ujel.
 Glas mojega srca
 odjeknil od gora
 in v srcu tvojem bo zapel.

A vetriček molče
 obkrožal bo glave,
 se paigraval bo v lasih;
 ljubeče bom v temi
 zazrl se ti v oči,
 v njih sreče paiskal nasmeji.

Věčerní mrak je pal ..

Že pada při mraku
nov sivi městni tlak,
že po cestách lučí' žoví.
Tako bi rád nocí
odšel, delele', s teboj
v masovo ticho, ven v polje'.

Tja k reki in čez most,
čez travnik in skoz jerd
bi pohitela s kopynkami cest.
Nad nama svod temen,
pred nama svet prostren,
vse maskroq noči šelest.

Tako nocí midva
samotno pot bi šla,
pred nama pa bi šla poulad!
In ^{dobrym} ~~stare~~ slavčkov spiv -
kot mečnik sve odmev -
razlival bi se prek livad.

A vetřík lahno
obkročal bi glavo,
se poigraval ti v lauh.
Jaz nežno bi ta čas
zarol se ti v obraz,
ljubermi v njem iskal nasmech.

(Namesto 4. kitice eventualno ponovitev prve!)